



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз ПР 15/2026
03.06.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у прекршајном предмету окривљеног АА, због прекршаја из члана 332. став 2. у вези става 1. тачка 7. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва ПТЗ бр.193/26 од 13.05.2026. године, поднетом против правноснажне пресуде Прекршајног суда у Београду 78 Пр.бр.60792/24 од 15.01.2025. године, у седници већа одржаној дана 03. јуна 2026. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва ПТЗ.бр. 193/26 од 13.05.2026. године, па се **ПРЕИНАЧУЈЕ** правноснажна пресуда Прекршајног суда у Београду 78 Пр.бр.60792/24 од 15.01.2025. године, тако што Врховни суд, на основу одредбе члана 248. став 1. тачка 6) Закона о прекршајима, према окривљеном АА **ОБУСТАВЉА** прекршајни поступак због прекршаја из члана 332. став 2. у вези става 1. тачка 7. Закона о безбедности саобраћаја на путевима.

Трошкови прекршајног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Београду 78 Пр.бр.60792/24 од 15.01.2025. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења прекршаја из члана 332. став 2. у вези става 1. тачка 7. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, за који прекршај је осуђен на новчану казну у износу од 20.000,00 динара. Истовремено је одређено да је окривљени дужан да новчану казну плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, а у случају неплаћања изречене казне у остављеном року, суд ће на основу члана 315. Закона о прекршајима, посебним решењем, одлучити о начину извршења неплаћене новчане казне.

Истом пресудом, на основу члана 336. став 3. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, према окривљеном су изречена два казнена поена, о чијем извршењу ће се старати надлежни орган МУП-а РС.

Истовремено је одређено да трошкови прекршајног поступка падају на терет окривљеног, на основу члана 141. став 1. Закона о прекршајима, а окривљени је обавезан да на име трошкова прекршајног поступка плати паушални износ од 2.000,00 динара, у истом року као и новчану казну, под претњом принудног извршења.

Наведена пресуда постала је правноснажна дана 13.03.2025. године.

Против наведене правноснажне пресуде, јавни тужилац Врховног јавног тужилаштва поднео је захтев за заштиту законитости ПТЗ.бр.193/26 од 13.05.2026. године, због битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4. у вези члана 161. став 1. Закона о прекршајима, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев и преиначи побијану пресуду тако што ће прекршајни поступак против окривљеног обуставити сходно члану 248. став 1. тачка 6. Закона о прекршајима, услед наступања застарелости вођења прекршајног поступка, те да одлучи да трошкови прекршајног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Након што је поступио, у смислу одредбе члана 286. став 2. Закона о прекршајима, Врховни суд је одржао седницу већа, на којој је размотрио списе предмета, са пресудама против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Основано се у захтеву за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва истиче да је пресудама Прекршајног суда у Београду 78 Пр.бр. 60792/24 од 15.01.2025. године учињена битна повреда одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4. у вези члана 161. став 1. Закона о прекршајима.

Одредбом члана 93. став 3. Закона о прекршајима прописано је да окривљени има право да се брани сам или уз стручну помоћ браниоца кога сам одабере.

Чланом 161. став 1. Закона о прекршајима, прописано је да, ако окривљени има браниоца, све одлуке од чијег достављања тече рок за жалбу – доставиће се само браниоцу, а ако их има више, само једном од њих и тиме се достављање окривљеном сматра извршеним, а чланом 246. став 1. истог закона прописано је да се писано израђена пресуда доставља подносиоцу захтева и окривљеном по одредбама о достављању тог закона.

У складу са чланом 259. став 1. Закона о прекршајима, жалбу могу изјавити окривљени, бранилац и подносилац захтева, док је ставом 4. истог члана прописано да рок за жалбу тече од дана од када је окривљеном достављен препис пресуде, а ако окривљени има браниоца, од дана када је њему достављен препис пресуде.

Према стању у списима, првостепени суд своју пресуду није доставио браниоцу окривљеног и на тај начин повредио право на одбрану окривљеног.

Наиме, из списка предмета произлази да је окривљени АА у току прекршајног поступка за свог браниоца ангажовао адвоката Марка Попадића из ..., да се наведени бранилац обратио суду поднеском од 12.12.2024. године, при чему је доставио и пуномоћје за заступање окривљеног, те да првостепени прекршајни суд, након доношења побијане пресуде, иако је обавештен да је окривљени ангажовао браниоца,

истом није доставио првостепену пресуду, већ је пресуду доставио само окривљеном АА, због чега у конкретном случају жалба против првостепене пресуде није изјављена и иста је стекла својство правноснажности дана 13.03.2025. године.

Наведени пропуст, односно непоступање првостепеног прекршајног суда да достави првостепену пресуду ангажованом браниоцу – адвокату, који има уредно пуномоћје, које је приложио благовремено суду, имало је за последицу да је браниоцу окривљеног ускраћена могућност да, као овлашћено лице за подношење редовног правног лека против првостепене пресуде прекршајног суда, сходно одредби члана 259. став 1. Закона о прекршајима, поднесе жалбу у корист окривљеног. Тиме је повређено право одбране окривљеног у жалбеном поступку, што је утицало на законито и правилно доношење другостепене одлуке и учињена је битна повреда одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4. у вези члана 161. став 1. Закона о прекршајима, а како се то основано истиче у поднетом захтеву.

Због учињене повреде одредаба прекршајног поступка, побијану пресуду Прекршајног суда у Београду 78 Пр.бр. 60792/24 од 15.01.2025. године требало би укинути и предмет вратити првостепеном суду на поновно одлучивање.

Међутим, како је одредбом члана 84. став 1. Закона о прекршајима прописано да се прекршајни поступак не може покренути нити водити ако протекне једна година од дана када је прекршај учињен, а одредбом става 7. истог члана је прописано да покретање и вођење прекршајног поступка застарева у сваком случају када протекне два пута онолико времена колико се по закону тражи за застарелост, те како је окривљени АА прекршај који му се ставља на терет, према изреци првостепене пресуде, учинио дана 22.04.2024. године, то је у конкретном случају дана 22.04.2026. године наступила апсолутна застарелост вођења прекршајног поступка, сходно одредби члана 87. став 7. Закона о прекршајима.

Како је услед ове околности искључена свака даља процесна радња у правцу прекршајног гоњења окривљеног за предметни прекршај, то је укидање побијане пресуде беспредметно, и по правилној примени права, прекршајни поступак се мора обуставити.

Стога је Врховни суд усвојио као основан поднети захтев за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва и преиначио побијану пресуду тако што је, на основу члана 248. став 1. тачка 6. Закона о прекршајима, обуставио прекршајни поступак против окривљеног АА због прекршаја из члана 332. став 2. у вези става 1. тачка 7. Закона о безбедности саобраћаја на путевима.

На основу члана 141. став 2. Закона о прекршајима одлучено је да трошкови прекршајног поступка падну на терет буџетских средстава суда.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 286. став 1. и члана 287. став 4. у вези члана 248. став 1. тачка 6. Закона о прекршајима одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић